

Wydziału Sprawozdawczości Finansowej Jednostek Nieprzemysłowych,

Wydziału Organizacji Rachunkowości.

§ 13. Departament Zaopatrzenia składa się z:

Wydziału Planowania Zaopatrzenia,

Wydziału Realizacji Zaopatrzenia,

Wydziału Opakowań,

Wydziału Gospodarki Magazynowej,

Samodzielnego Referatu Importu.

§ 14. Departament Zbytu składa się z:

Wydziału Planowania Zbytu i Sprawozdawczości,

Wydziału Cenników i Marż,

Wydziału I Zbytu (cukier, wyroby cukiernicze, środki odżywcze, zioła, przetwory ziemniaczane),

Wydziału II Zbytu (wyroby tłuszczowe, kosmetyczne, piwowarsko-słodownicze i owocowo-warzywne),

Wydziału III Zbytu (wyroby spirytusowe i tytoniowe).

Wydziału Eksportu,

Samodzielnego Referatu Estetyki Opakowań.

§ 15. Departament Kontraktacji składa się z:

Wydziału Planowania Kontraktacji,

Wydziału Agrotechnicznego,

Wydziału Kontraktacji,

Samodzielnego Referatu Gospodarstw Rolnych.

§ 16. Departament Organizacji, Zatrudnienia i Płac składa się z:

Wydziału Organizacyjnego,

Wydziału Zatrudnienia,

Wydziału Płac,

Wydziału Norm Pracy,

Wydziału Socjalnego.

§ 17. Departament Szkolenia Zawodowego składa się z:

Wydziału Planowania i Sprawozdawczości,

Wydziału Szkół,

Wydziału Młodzieżowego,

Wydziału Kursów,

Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Szkolnictwa,

Samodzielnego Referatu Kadr Szkolenia.

§ 18. Departament Budżetowo-Gospodarczy składa się z:

Wydziału Budżetowego,

Wydziału Rachunkowo-Kasowego,

Wydziału Administracji Przemysłowej,

Wydziału Gospodarczego,

Kancelarii Głównej.

§ 19. Samodzielny Wydział Transportu.

§ 20. W skład departamentów wchodzi sekretariaty.

§ 21. Strukturę wewnętrzną centralnych zarządów i zarządów wymienionych w § 1 oraz jednostek organizacyjnych wymienionych w §§ 2 i 3 ustali Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 22. Szczegółowy podział czynności pomiędzy departamenty, centralne zarządy i zarządy, wydziały, samodzielne referaty, sekretariaty oraz inne jednostki organizacyjne wymienione w §§ 2 i 3 ustali Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

1372

UCHWAŁA Nr 784 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1951 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie struktury organizacyjnej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelných władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43) uchwała się, co następuje:

§ 1. W strukturze organizacyjnej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, ustalonej uchwałą Nr 344 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r. (Monitor Polski Nr A-43, poz. 548) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 2 skreśla się wyrazy: „Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Państwowe Wydawnictwa Techniczne“;

2) w § 9 wyrazy: „Wydziału Budżetowego“ zastępuje się wyrazami: „Wydziału Rachunkowo-Kasowego“ oraz wyrazy: „Wydziału Nadzoru Finansowego“ zastępuje się wyrazami: „Wydziału Budżetu i Nadzoru Finansowego“;

3) w § 27 dodaje się wyrazy: „Wydziału Gospodarki Magazynowej“.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1373

UCHWAŁA Nr 788 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1951 r.

w sprawie przejęcia na własność Państwa niektórych domów małych dzieci.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) Rada Ministrów uchwała:

§ 1. Państwo przejmuje następujące domy małych dzieci, utrzymywane przez związki i stowarzyszenia religijne:

1) Dom Małych Dzieci Towarzystwa Pielęgowania Chorych Św. Józefa w Świdrze, k. Warszawy, ul. Ogrodowa 1,

2) Dom Małych Dzieci Zgromadzenia ss. Św. Wincentego à Paulo w Gnieźnie, ul. Łączności 7,

3) Dom Małych Dzieci Zgromadzenia ss. Boromeuszek w Trzebnicy, ul. Wolności 7,

4) Dom Małych Dzieci Zgromadzenia ss. Służebniczek N. M. P. w Gliwicach, ul. Jagiellońska 25.

§ 2. Wraz z domami małych dzieci, wymienionymi w § 1, Państwo przejmuje użytkowany dla potrzeb tych zakładów a stanowiący własność osób prawnych, wymienionych w § 1, majątek ruchomy nieodpłatnie na własność, majątek nieruchomy zaś — w bezpłatne użytkowanie.

§ 3. Skarb Państwa przejmuje prawa i obowiązki osób prawnych, wymienionych w § 1, zaciągnięte w związku z utrzymywaniem przejmowanych zakładów.

§ 4. Koszty, związane z przejściem i utrzymywaniem przejętych zakładów, pokrywa Skarb Państwa.

§ 5. Zakłady, wymienione w § 1, przekazuje się

w bezpośredni nadzór i kierownictwo wojewódzkim radom narodowym, właściwym ze względu na położenie terytorialne zakładu.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tym, że terminy przejścia poszczególnych zakładów wymienionych w § 1 ustala Minister Zdrowia w porozumieniu z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

1374

UCHWAŁA Nr 803 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1951 r.

w sprawie zasad i trybu uchwalania terenowych budżetów dodatkowych.

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) oraz w związku z § 12 ust. 2 uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1951 r. o trybie uchwalania i rozpatrywania budżetów terenowych na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-21, poz. 260) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwała:

§ 1. Rady narodowe mogą przeznaczać ponadplanowe dochody, które osiągną dzięki swej gospodarności i inicjatywie, na zaspokojenie dodatkowych potrzeb ludności miejscowej i w granicach tych dochodów uchwałać budżety dodatkowe.

§ 2. 1. Ponadplanowymi dochodami w rozumieniu § 1 są również dochody podatku miejskiego (art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych — Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110).

2. Nie mogą być uważane za ponadplanowe dochody (§ 1) także dochody, które są następstwem decyzji władz nadrzędnych (np. zwiększenie stawek podatków i opłat).

§ 3. Wydatki dokonywane z budżetów dodatkowych nie mogą powiększać kosztów jednostkowych (na jednostkę produkcji lub usług).

§ 4. 1. Dochody budżetów dodatkowych mogą być, z zachowaniem przepisów art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych, przeznaczone:

- 1) na inwestycje pozalimitowe, tj. określone uchwałą Nr 45 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 140),
- 2) na inwestycje limitowe, tj. objęte planem inwestycyjnym.

2. Wydatki na inwestycje pozalimitowe mogą być przeznaczone na zakup wyposażenia, na urządzenia mające na celu usprawnienie działalności jednostki inwestującej, na drobne budowle pomocnicze, na cele związane z polepszeniem warunków bytowania pracujących (przyłączenie domów i abonentów do czynnej sieci kanalizacyjnej, wodociągowej, telefonicznej i radiowej, budowa zieleńców, chodników, ulic, przekopywanie rowów odbływnych itp.), na inwestycje o celach kulturalnych i socjalnych oraz na budownictwo mieszkaniowe, jak również na inwestycje związane z ulepszeniem warunków pracy.

§ 5. Dochody budżetów dodatkowych, z wyjątkiem podatku miejskiego, mogą być ponadto przeznaczone na pokrywanie wydatków z tytułu spłaty zobowiązań b.

związków samorządu terytorialnego z 1950 r. i lat poprzednich.

§ 6. 1. Budżety dodatkowe mogą być uchwalone nie wcześniej niż w III kwartale i po stwierdzeniu realnych możliwości wy gospodarowania w ciągu roku ponadplanowych dochodów.

2. Możliwości te stwierdza w uchwale o dodatkowym budżecie właściwa rada narodowa po zanalizowaniu przez komisję finansów, budżetu i planu (finansowo-budżetową):

- 1) czy kalkulacja ponadplanowych dochodów jest w dostatecznym stopniu realna,
- 2) czy ponadplanowe dochody zostaną rzeczywiście uzyskane, a w szczególności czy przy planowaniu dochodów budżetu podstawowego nie pominięto już istniejących w tym czasie źródeł dochodu lub też czy nie prelimitowano dochodów w kwotach zbyt niskich, mimo istniejących podówczas możliwości właściwej kalkulacji dochodów.

§ 7. Poza budżetami dodatkowymi, wymienionymi w § 1, rady narodowe mogą uchwałać budżety dodatkowe:

- 1) w przypadku gdy skutek zmiany organizacyjnej zachodzi konieczność objęcia przez budżet terenowy pełnych dochodów i wydatków danej jednostki zorganizowanej poprzednio na zasadach rozrachunku gospodarczego,
- 2) w ramach ponadplanowych dochodów, osiągniętych przez jednostki budżetowe na skutek przekroczenia planu usług (np. zwiększenie ilości zastrzyków w lecznicy weterynaryjnej).

§ 8. Budżety dodatkowe po uchwaleniu ich przez właściwe rady narodowe podlegają rozpatrzeniu w trybie przewidzianym w części II uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1951 r. o trybie uchwalania i rozpatrywania budżetów terenowych na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-21, poz. 260).

§ 9. Dokonywanie wydatków budżetów dodatkowych może nastąpić nie wcześniej niż po rozpatrzeniu tych budżetów zgodnie z § 8 oraz jedynie do wysokości efektywnie osiągniętych dochodów, przewidzianych jako pokrycie tych wydatków.

§ 10. Nie wykorzystane do końca roku budżetowego kredyty budżetów dodatkowych mogą być wydatkowane w roku następnym w trybie ustalonym dla środków specjalnych.

§ 11. 1. W roku 1951 wyjątkowo budżety dodatkowe mogą być uchwalane tylko w granicach 50% ponadplanowych dochodów.